

PER MARIAM AD JESUM

Zusters van Maria van Ingelmunster

Verslag bezoek Congo juli 2016

In de maand juli zijn zr. Marcelline Rubens en ik zelf 's morgens op Zaventem vertrokken en 's avonds aangekomen te Entebbe waar we enkel dagen verbleven in **Kampala**.

Aan de luchthaven van Entebbe werden we opgewacht door zr. Marie-Louise en zeer hartelijk ontvangen in de gemeenschap van 3 zusters te Kampala.

De volgende dag waren we zeer blij dat we de apostolaatswerken van de 2 jonge zusters konden bezoeken. Zr. Marie-Esperance geeft Engelse les aan vluchtelingen in een instituut van de Paters Jezuiten voor de vluchtelingen. We hebben contact genomen zowel met de kinderen, de volwassenen als de begeleiders van het instituut. De volwassenen kunnen er een beroep of een vaardigheid leren zoals koken, naaien, computerlessen, haartooi...

Zr. Esperance zorgt in het onthaalhuis voor de bezoekers die daar logeren.

Daarna zijn we vanuit Entebbe naar **Bunia** gevlogen waar we kort na de middag toekwamen. In de gemeenschap Chem-Chem waren we zeer welkom.

Ik ben niet naar gegaan naar Congo als toerist om vele plaatsen te bezoeken, wat natuurlijk ook betekenis heeft en interessant kan zijn.

Het is wel de bedoeling om de zusters te ontmoeten in vreugde en vriendschap, te beluisteren en samen toekomstgericht te kijken en beslissingen te nemen.

Ook samen te leven met de zusters en samen met hen het religieuze leven te beleven en hun vreugden maar ook hun moeilijkheden en hun moed te ontdekken is de moeite waard.

De zusters zijn actief in de scholen, de hospitalen en het weeshuis en betekenen zo veel voor de bevolking. Ze doen ook aan auto-financiering door eigen gronden te bewerken en onthaal te bieden aan passanten.

De mensen verplaatsen zich te voet met hun gerief op het hoofd, met de fiets, met de moto of enkelen met een auto of ze vragen de taxi-moto of op sommige plaatsen een rit met de bus. De bevolking is heel dapper, bewerkt de gronden en doet aan 'commerce'.

Unotroepen bewaken nog steeds de vrede in de streek.

De theatervoorstelling van de novicen, de postulanten en de aspiranten in de polyvalente zaal van het Groot-Seminarie Saint-Cyprien kaderde in het 25-jarig bestaan van het vormingshuis. Deze voorstelling, die een 4-tal uren duurde, bestond uit een toneelopvoering met tussen de verschillende bedrijven telkens een dansnummer. Het was zeer mooi gepresenteerd, ludiek, telkens de gepaste kledij en aangename muziek.

De volgende dag was de **eucharistieviering van de sluiting van het 25-jarig jubileum van het vormingshuis Karibu** (= *welkom*) in de gemeenschap Karibu.

Dit gebeurde op het plein vóór het huis en de maaltijd op de binnenkoer.

Op het einde van deze viering werd een Mariabeeld van Banneux ingewijd en daarna plechtig op de binnenkoer gebracht waar het een mooie plaats kreeg in een nis.

Zoals ik ook de vorige keer mocht ervaren, is de bevolking heel **enthousiast gelovig**, massa's kinderen en jonge mensen zijn de zondag aanwezig in de kerk voor de wekelijkse zondagse eucharistieviering, die wij ook bijwoonden in de inlandse taal.

In de namiddag zijn we vertrokken naar het bezinningscentrum MUHITO, een Foyer de Charité, een 12-tal kilometer verder. Praktisch alle zusters zijn aanwezig behalve de novicen en de postulanten dus in totaal een 50-tal. Een pater Karmeliet, E. P Jean-Marie stond in voor de begeleiding van zowel de retraite, de sessie als het zakenkapittel.

Het thema van **de retraite** was ons Godgewijde leven, het barmhartige gelaat van Christus in de wereld. (Mt.9, 13, Lc.6, 36-42.) 'Wees barmhartig zoals uw hemelse Vader barmhartig is.'

Tijdens de retraite heb ik een persoonlijke ontmoeting gehad met de zusters.

Zr. Marie-Louise en zr. Rogeline zijn E. H. Craeynest en zr. Alphonsine gaan afhalen aan de luchthaven van Bunia en ze zijn samen naar Muhito gekomen. Zo waren ze op tijd voor **de sessie**.

Het thema van de sessie was onderscheidingsvermogen van de essentiële elementen van ons religieus leven in Congo: de geloften, het gemeenschapsleven en het gebed. Het waren vruchtbare dagen van uitwisseling tussen alle zusters in kleine groepen en daarna in plenum.

Daarna begon dan **het zakenkapittel**.

Het thema van het kapittel: ons Godgewijde leven als een wonder van het geloof.

"Heer, vermeerder ons geloof." (Lc.17, 5)

De elementen uit de sessie werden gebruikt en tot een besluit verwerkt.

Van Muhito zijn we dan terug naar de verschillende gemeenschappen te Bunia gegaan.

De dag vóór het grote feest van de professies waren de zusters druk in de weer met de voorbereiding. E. H. Craeynest en zr. Marcelline zijn op bezoek geweest bij de Witte paters waar een oom van hem nog missionaris geweest is. Zr. Alphonsine bracht een bezoek aan haar familie. Ik zelf was te gast in het vormingshuis Karibu voor ontmoeting met de novicen en postulanten en voor de repetitie van de gelofteafneming.

Op het feest van de heilige Maria Magdalena vond de eucharistieviering plaats met de **tijdelijke professies** van 3 novicen en de **geloften voor het leven** van 5 zusters.

Mgr. Dieudonné, de bisschop van Bunia was de voorganger samen met vele priesters in een bomvolle kerk. Het was een vreugdevolle, innige viering. God zij lof en dank!

Deze professies stemmen tot dankbaarheid aan God voor hun roeping en nodigen uit tot gebed om volharding in het religieuze leven.

We vierden ook het **50 jarig jubileum van zr. Madou** en de aanstelling van het nieuwe regionale bestuur.

Vanuit Bunia zijn we vertrokken naar **Kampala** waar we opnieuw de beide apostolaatswerken van onze 2 zusters hebben bezocht, dit maal met E. H. Craeynest en ook de kathedraal van Kampala. 's Avonds zijn we dan in Entebbe vertrokken richting België.

De Congolese zusters en de bevolking houden de visioenen van hoop levendig en doen verder met vallen en opstaan.

De veerkracht van de christen ligt inderdaad in de hoop en die heeft alles te maken met een innerlijke blik, die dieper en verder ziet.

Aan roepingen ook geen gebrek, geen roepingencrisis zoals in West-Europa, in september deden er 7 postulanten hun intrede.

Dankbaar om de gastvrijheid, de ontmoetingen en de gesprekken met onze Congolese medezusters, dankbaar om elkaars gezelschap en ondersteuning in vriendschap, blijven we met onze Congolese medezusters verbonden in hart en gebed.

Zr. Linda Meire